

ПЕРСОНАЛІЇ

ВІТАЄМО ВЧЕНИХ-ЮРИСТІВ УКРАЇНИ З ЮВІЛЕЯМИ

БОГАТИРЬОВА Івана Григорівича

Народився 9 травня 1954 р. у с. Халимоново Бахмацького району Чернігівської області. У 1978 р. закінчив Дніпропетровську спеціальну середню школу міліції МВС СРСР, правонаступником якої нині є Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ), у 1983 р. – Ленінградське вище політичне училище ім. 60-річчя ВЛКСМ МВС СРСР (нині – Санкт-Петербурзький університет МВС Росії).

Проходив службу у Збройних силах СРСР (1972–74 рр.), органах внутрішніх справ (1974–99 рр.), Державному департаменті України з питань виконання покарань (1999–2005 рр.) та Державній пенітенціарній службі України (2011–2012 рр.).

На науково-педагогічній роботі з 1986 р.: викладач, старший викладач, начальник циклу загально-юридичних дисциплін, проректор з навчальної та методичної роботи Чернігівського юридичного коледжу ДДУПВП. З 2006–2008 рр. – професор, завідувач кафедри кримінально-правових дисциплін Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ; 2008–2011 рр. – ректор Поліцейської фінансово-правової академії (м. Бровари); 2011–2012 рр. – начальник Інституту кримінально-виконавчої служби (м. Київ). 2012–2016 рр. – завідувач кафедри правознавства Буковинського державного фінансово-економічного університету (у 2016 р. розпорядженням Кабінету Міністрів України приєднано до Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича). На теперішній час – професор кафедри кримінального права та кримінології Національного університету Державної фіскальної служби України.

У 2011–2012 рр. – голова науково-експертної ради Державної пенітенціарної служби України (нині – Державна кримінально-виконавча служба України) та експерт Вищої атестаційної комісії України. Член двох спеціалізованих вчених рад із захисту докторських і кандидатських дисертацій зі спеціальності 12.00.08 – кримінальне право та кримінологія; кримінально-виконавче право та 12.00.09 – кримінальний процес, криміналістика, судова експертиза, оперативно-розшукова діяльність. Член редколегії «Наукового вісника Інституту кримінально-виконавчої служби», збірника наукових праць «Міжнародний юридичний вісник: актуальні проблеми сучасності (теорія та практика)» та журналу «Фемида» (Республіка Казахстан).

Засновник пенітенціарної наукової школи «Інтелект», яка займається науковим пошуком кримінальної, кримінологічної та кримінально-виконавчої характеристик покарань та засуджених, які їх відбувають за вчинені злочини. Науковий консультант та науковий керівник понад 45 дисертаційних робіт.

У 1996 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук за спеціальністю 12.00.08. на тему «Правове і організаційне забезпечення виховно-профілактичного впливу на засуджених, які стоять на обліку інспекції виправних робіт». У 2002 р. – присвоєно вчене звання доцента. У 2006 р., захистив докторську дисертацію «Кримінальні покарання, не пов'язані з позбавленням волі (теорія і практика їх виконання кримінально-виконавчою інспекцією)», у 2007 р. присвоєно вчене звання професора. У 2015 р. присвоєно почесне звання «Заслужений діяч науки і техніки України».

КУЧЕРЯВЕНКА Миколу Петровича
першого віце-президента
Національної академії правових наук України,
дійсного члена (академіка) НАПрН України

Народився 18 травня 1959 р. у м. Харкові. Закінчив економічний факультет Харківського держуніверситету ім. Горького в 1981 р. (нині – Харківський національний університет В.Н. Каразіна) й Українську державну юридичну академію (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого) у 1995 р.

У 1981-1983 рр. – асистент кафедри політичної економії Харківського юридичного інституту, 1983-1986 рр. – аспірант Харківського державного університету імені А. М. Горького, 1986-1990 рр. – асистент, а 1990-1991 рр. – доцент кафедри політичної економії Української державної юридичної академії, 1991-2001 рр. – доцент, професор кафедри правових основ підприємництва та фінансового права, з серпня 2001 р. по теперішній час – завідувач кафедри фінансового права Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого. У березні 2016 р. обраний першим віце-президентом Національної академії правових наук України.

У 1987 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук, у 1998 р. – доктора юридичних наук «Теоретичні проблеми правового регулювання податків і зборів в Україні» (спеціальність 12.00.07). У 1990 р. присвоєно вчене звання доцента, 2002 р. – професора. У 2006 р. обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України), а в 2010 р. – дійсним членом (академіком) НАПрН України.

Напрямами наукових досліджень: проблеми фінансового права, правове регулювання оподаткування. Оpubлікував понад 200 наукових та навчально-методичних праць, серед яких. У складі робочих груп брав участь в розробці проектів Податкового кодексу України, Бюджетного кодексу України, Закону України «Про податок на додану вартість» та ін.

Член спеціалізованих вчених рад Д 64.086.01 та Д 64.086.03 у Національному юридичному університеті імені Ярослава Мудрого. Тривалий час був членом Експертної ради Вищої атестаційної комісії, членом науково-консультативних рад при Верховному суді України та Вищому адміністративному суді України. Член громадської колегії Міністерства фінансів України, член громадської колегії комітету Верховної Ради України з податкової та митної політики.

Член редакційної колегії журналів та збірників наукових праць: «Проблеми законності», «Вісник Національної академії правових наук України», «Фінансове право», «Вісник Вищого адміністративного суду України», «Митна справа», «Науковий вісник Львівського торгівельно-економічного університету (серія юридична)».

Заслужений діяч науки і техніки України (2004), лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки (2019), лауреат Премії імені Ярослава Мудрого (2012), Почесний працівник Державної податкової служби України (2012).

ГОЛОВАТОГО Сергія Петровича
члена-кореспондента НАПрН України

Народився 29 травня 1954 р. у м. Одеса. У 1977 р. закінчив факультет міжнародних відносин та міжнародного права Київського держуніверситету ім. Тараса Шевченка (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1977-80 рр. навчався в аспірантурі цього ж вузу. У 2001-2003 рр. – науковий дослідник Інституту порівняльного публічного права і міжнародного права Макса Планка (м. Гайдельберг, Німеччина), потім старший науковий дослідник Школи права Єйльського університету за Програмою обмінів Фулбрайта (м. Нью-Гейвен, США). У 1980-1987 рр. працював молодшим, а з 1987 р. – старшим науковим співробітником Інституту соціальних та економічних проблем зарубіжних країн АН Української РСР. У 1981-85 р. – викладач кафедри міжнародного права Київського держуніверситету ім. Тараса Шевченка. У 1990-2007 рр. – народний депутат України I–VI

скликань. Член постійної комісії Верховної Ради України у закордонних справах (1990–2002 рр.). З 2002 р. по 2005 р. – член Комітету Верховної Ради України з правової політики (голова підкомітету з конституційних питань). З 2006 р. по 2007 р. – член Комітету Верховної Ради з питань судоустрою (голова підкомітету з парламентського контролю за виконанням рішень Європейського суду з прав людини). З 2007 р. – член Комітету Верховної Ради з правової політики (голова підкомітету з питань конституційного права та конституційної юрисдикції). З 1992 р. по 1996 р. – член Конституційної комісії з опрацювання проекту нової Конституції України. У 1995–97 рр. – Міністр юстиції України. З 1995 р. по 2000 р. – Голова Української комісії з питань правничої термінології, голова комісії з підготовки проекту нового Цивільного кодексу. У 1997 р. – Голова робочої групи з підготовки нового Адміністративного кодексу. З 1995 р. – член делегації Верховної Ради України до Парламентської Асамблеї Ради Європи (ПАРЄ) у статусі спеціального гостя. З 1997 р. – член Національної парламентської делегації України до ПАРЄ, член Комітету ПАРЄ з юридичних питань та прав людини. З 2000 р. – член Моніторингового Комітету ПАРЄ. У 2002–2005 рр. – Голова Комітету ПАРЄ з правил процедури (регламенту) та імунітетів. У 2000–2006 рр. – Голова Комітету ПАРЄ з юридичних питань та прав людини. У 2008–2010 рр. – Голова Комітету ПАРЄ з дотримання обов'язків і зобов'язань державами – членами Ради Європи (Моніторинговий комітет). У 2002–2010 рр. – член Бюро ПАРЄ. У 2006–2009 рр. – віце-президент ПАРЄ. З січня 2010 р. – заступник голови Комітету ПАРЄ з юридичних питань та прав людини. З лютого 2018 р. – суддя Конституційного Суду України.

Упродовж 1995–2001 рр., 2005–2009 рр., з 2017 р. – член Європейської комісії «За демократію через право» (Венеціанська комісія РС) від України. У 1997–2001 рр. – віце-президент та член Бюро Венеціанської комісії. У 2007–2009 рр. – член Бюро Венеціанської комісії. У 2008–2009 рр. – член Відбіркового комітету з присудження премії Парламентської Асамблеї Ради Європи у сфері захисту прав людини. З 2010 р. – представник Парламентської Асамблеї Ради Європи у Венеціанській комісії. У 2005–2006 рр. – Міністр юстиції України. У 1996–97 рр. та у 2006 р. – член Ради національної безпеки і оборони. З 2005 р. – Голова Національної комісії зі зміцнення демократії та утвердження верховенства права. З 2008 р. – член Національної конституційної ради. У 1992–2012 рр. – президент Української правничої фундації. У 1992–95 рр. – президент Асоціації українських правників. У 1992–94 рр. – президент Світового конгресу українських юристів. У 1993–95 рр. – член Дорадчої ради Інституту конституційної та законодавчої політики (Будапешт, Угорщина). З 1999 р. – член правління Української асоціації міжнародного права. З 2007 р. – член Міжнародної асоціації конституційного права. З 2016 р. – член Робочої групи з підготовки Концепції реформування юридичної освіти в Україні. Експерт високої кваліфікації з підготовки реформування правничої освіти в Україні в рамках проекту Агенції США з міжнародного розвитку (USAID) «Справедлива, незалежна та відповідальна судова влада України» (2016). Експерт високої кваліфікації в рамках проекту Агенції США з міжнародного розвитку (USAID) «Програма реформування сектору юстиції «Нове правосуддя» (2017).

У 1980 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук «200-мильна економічна зона в Світовому океані та проблеми її взаємозв'язку із традиційними інститутами міжнародного морського права» (спеціальність 12.00.10). Вчене звання старшого наукового співробітника присвоєно у 1989 р. У 2009 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук «Верховенство права: ідея, доктрина, принцип» (спеціальність 12.00.01). Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 1996 р.

Напрями наукової діяльності: міжнародне публічне право, теорія права, конституційне право, людські права. Опублікував понад 200 наукових праць.

Був головою редакційної ради видання «Практика Європейського Суду з прав людини: Рішення. Коментарі» (1997–2002), відповідальним редактором видання «Антологія лібералізму: політико-правничі вчення та верховенство права» (2008). Член наукової ради юридичного журналу «Право України».

Заслужений юрист України (1995). Нагороджений Орденом князя Ярослава Мудрого V ступеня (2005), Почесною грамотою Верховної Ради України (2005), Медаллю «Pro merito» («За заслуги») Європейської комісії «За демократію через право» (Венеціанська комісія) (2008), Медаллю «Pro merito» («За заслуги») Парламентської Асамблеї Ради Європи із одночасним присвоєнням титулу «Почесний партнер Парламентської Асамблеї Ради Європи» та численними відомчими нагородами.

СТРЕЛЬЦОВА Євгена Львовича
члена-кореспондента НАПрН України

Народився 18 серпня 1949 р. у м. Одеса. В 1973 р. закінчив юридичний факультет Одеського державного університету імені І. І. Мечникова (нині – Одеський національний університет імені І. І. Мечникова). За час роботи в університеті працював на посадах старшого викладача, доцента, професора кафедри кримінального права, кримінального процесу і криміналістики, першим проректором юридичного інституту при університеті. З 1998 р. по 2013 р. — проректор університету з навчальної роботи та завідувач кафедри кримінального права, кримінального процесу та криміналістики. У 2013-16 рр. – професор кафедри міжнародного права та міжнародних відносин Національного університету «Одеська юридична академія», а з травня 2016 р. і дотепер – завідувач кафедри кримінального права цього навчального закладу.

У 1981 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук – «Відповідальність за обман замовників за кримінальним правом» (спеціальність 12.00.08). Звання доцента присвоєно у 1987 р. У 1992 р. захистив докторську дисертацію – «Проблеми кримінальної відповідальності за злочини в сфері підприємництва» (спеціальність 12.00.08). Вчене звання професора присвоєно у 1995 р. Дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора теології «Релігія у світській державі: філософсько-правове дослідження» захистив у 2010 р. Обраний членом-кореспондентом Національної академії правових наук України у 2010 р.

Напрями наукових досліджень: теорія і філософія права, теологія, методологія, міжнародне, зарубіжне, національне кримінальне право та кримінологія, військове право. Автор і співавтор понад 300 наукових та навчально-методичних праць переважно з кримінального права.

Член Комісії з питань правової реформи, член Міжнародної асоціації з кримінального права, член Української асоціації кримінального права, віце-президент Української кримінологічної асоціації, член Національної спілки журналістів України, президент духовно-просвітницької асоціації «Освіта без кордонів», член Координаційного бюро з кримінального права відділення кримінально-правових наук НАПрН України, вчений секретар Південного регіонального центру НАПрН України. Був членом Експертної ради ВАК України, членом Експертної ради Вищої державної акредитаційної комісії МОН України, членом науково-методичної комісії з права МОН України.

Переможець американського Фулбрайтівського конкурсу (1998–1999), конкурсів Німецького офісу академічних обмінів — DAAD (2001) та Німецького наукового товариства імені Макса Планка (1996, 2009, 2013, 2015).

Головний редактор наукового фахового журналу «Правова держава», науковий редактор видання «Вісник Південного регіонального центру НАПрН України». Член спеціалізованої вченої ради в Національному університеті «Одеська юридична академія».

Заслужений діяч науки і техніки України (2002), нагороджений орденами «За заслуги» III, II, I ступенів (2007, 2009, 2014), Відмінник освіти України (1997). Має Подяку Кабінету Міністрів України (2008), низку відомчих, громадських та церковних нагород.